

សុន្ទរកថា

របស់សម្តេច ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ថ្លែងនៅក្នុងវេទិកាជាតិ

ស្តីពីគំនិតផ្តួចផ្តើមបឹងទន្លេសាប

អ៊ុនធើរក្នុងទិវាសំខាន់ៗ នាថ្ងៃទី ៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៧

- ឯកឧត្តម គ្រីនវូត (Mr. Greenwood) អនុប្រធានធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី

- ឯកឧត្តម លោកជំទាវ ភ្នំវិកិត្តិយសជាតិ និងអន្តរជាតិ

- លោកស្រី និង អស់លោកទាំងអស់ជាទីមេត្រី

ថ្ងៃនេះខ្ញុំមានសេចក្តីរាយជាអនេក ដោយបានមកចូលរួមជាមួយឯកឧត្តម លោកជំទាវ លោកស្រី អស់លោកក្នុង វេទិកាជាតិស្តីពី**គំនិតផ្តួចផ្តើមបឹងទន្លេសាប (Tonle Sab Initiative)** ដែលបានរៀបចំឡើងរួមគ្នាដោយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី ។ ឆ្លៀតក្នុងឱកាសដ៏ថ្លៃថ្លានេះ ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី ដែល គាំទ្រឱ្យមានវេទិកាជាតិនេះ ព្រមទាំងផ្តល់នូវការយកចិត្តទុកដាក់ទាំងខាងស្មារតី និងធនធានសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ និងអភិរក្ស បឹងទន្លេសាប ។

ខ្ញុំមានជំនឿយ៉ាងមុតមាំថា វេទិកាជាតិនេះនឹងក្លាយជាការដ្ឋានដ៏សំខាន់មួយសំរាប់កិច្ចពិភាក្សា ពិគ្រោះយោបល់ទៀងទាត់ រវាងអ្នករៀបចំគោលនយោបាយដៃគូអភិវឌ្ឍ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលជាតិ និងអន្តរជាតិ និងសហគមន៍មូលដ្ឋានដើម្បីជំរុញ ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព នៃអាងទន្លេសាបព្រមទាំងការការពារ និងអភិរក្សធនធានធម្មជាតិ ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធជាមួយ វិសាលភាពនៃបឹងធម្មជាតិដ៏មានសារៈសំខាន់នេះ ។

ជាការពិត បឹងទន្លេសាបមិនត្រឹមតែជាប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីមួយនៃព្រៃលិចទឹក ជម្រកត្រី និងកសិកម្មប៉ុណ្ណោះទេ ក៏ប៉ុន្តែ បឹងនេះគឺជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់នៃមរតកវប្បធម៌ និងប្រវត្តិសាស្ត្រ ដែលកំណត់ពីអត្តសញ្ញាណជាតិ សម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជាទៀតផង ។ ជាក់ស្តែង ទន្លេសាបបានដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការកំណត់ភាពសម្បូរបែបនៃសេដ្ឋកិច្ច នយោបាយ វប្បធម៌ និងជោគវាសនា របស់ប្រទេសកម្ពុជា អស់រយៈពេលជាច្រើនសតវត្សកន្លងមកហើយ ។ ដោយទទួលស្គាល់ពីសារប្រយោជន៍ ជាយុទ្ធសាស្ត្រនៃ បឹងទន្លេសាបនេះ អតីតព្រះមហាក្សត្រខ្មែរទាំងអស់ដែលគ្រប់គ្រងអាណាចក្រខ្មែរចាប់ពីសតវត្សទី ៩ និង១៣ បានជ្រើសរើសយក តំបន់ជ្រោយមាត់បឹងទន្លេសាបសម្រាប់ជាមូលដ្ឋានដើម្បីកសាងរាជធានីនៃចក្រភពខ្មែរ ។ ទោះបីជារាជធានីនៃព្រះរាជាណាចក្រ- កម្ពុជាបានប្តូរទៅក្រុងភ្នំពេញ ក្នុងពេលក្រោយមកក៏ដោយ ក៏បឹងទន្លេសាបនៅបន្តមានឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងទៅលើជីវភាពរស់នៅរបស់ ប្រជាជនកម្ពុជា រហូតមកដល់ពេលបច្ចុប្បន្ន ។

ដើម្បីចូលរួមចំណែកក្នុងកិច្ចពិភាក្សានេះ ខ្ញុំសូមចែករំលែកនូវគំនិតយោបល់មួយចំនួនជាមួយឯកឧត្តម លោកជំទាវ អស់លោក លោកស្រីទាំងអស់ស្តីពីបញ្ហាទន្លេសាប និងសូមលើកឡើងនូវចំណុចគន្លឹះដែលមានលក្ខណៈជាគោលនយោបាយខ្លះៗ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហា ដែលទាក់ទងនឹងអាងទន្លេសាប ។

- ឯកឧត្តម លោកជំទាវ លោកស្រី អស់លោក

ខ្ញុំសូមចាប់ផ្តើមដោយធ្វើការគូសបញ្ជាក់ថា បឹងទន្លេសាបគឺជាបឹងទឹកសាបធំជាងគេនៅតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ ។ ប្រព័ន្ធអេកូ-ឡូស៊ីបានបង្ហាញនូវបាតុភូតពិសេសតែមួយគត់ ដោយមានទន្លេសាបជាផ្លូវសម្រាប់ផ្គត់ផ្គង់ទឹកដល់ផ្ទៃបឹងទាំងមូលនិងជាដៃសម្រាប់បញ្ចេញបញ្ជូនទឹកពីទន្លេមេគង្គ ។ មានន័យថា នៅក្នុងរដូវវស្សាទន្លេសាបហូរនាំទឹកចូលទៅក្នុងបឹងធំ និងបញ្ចេញទឹកពីបឹងវិញនៅរដូវប្រាំង ។ បាតុភូតដ៏អស្ចារ្យនេះ បានបង្កើតឡើងនូវតំបន់ដីសើមដ៏ធំល្វីងលើយដែលផ្តល់ជម្រកដល់ជីវចម្រុះសម្បូរបែប ដូចជាមច្ឆាជាតិ បក្សាបក្សី សត្វល្អិត ថនិកសត្វ និងរុក្ខជាតិគ្រប់ប្រភេទ ។ ជីវសាស្ត្រចម្រុះក្នុងតំបន់បឹងទន្លេសាប រួមមាន ពូជមច្ឆាជាតិ ២០០ ប្រភេទ សត្វល្អិត ៤២ ប្រភេទ បក្សាបក្សី ២២៥ ប្រភេទ និងថនិកសត្វ ៤៦ ប្រភេទ និងរុក្ខជាតិមានច្រើនជាង ២០០ ប្រភេទ ។

ភាពសម្បូរបែបនៃជីវសាស្ត្រចម្រុះនេះ បានធ្វើអោយបឹងទន្លេសាបមានផលិតភាពយ៉ាងច្រើន សម្រាប់មុខរបរនេសាទ ក្នុងនោះបឹងទន្លេសាបជាកន្លែងនេសាទត្រីទឹកសាប ដែលមានផលិតភាពខ្ពស់ជាងគេបំផុតមួយនៅក្នុងពិភពលោក ហើយបានផ្តល់ជាធនធានធម្មជាតិប្រកបដោយប្រូតេអ៊ីន កាល់ស្យូម និងវីតាមីន **អា** ខ្ពស់ដល់ប្រជាជនកម្ពុជា ។ ក្រៅពីផ្តល់នូវមុខរបរនេសាទ អាងទន្លេសាបគឺជាកន្លែងផ្គត់ផ្គង់លើ អុស និងផលិតផលកសិកម្មសំខាន់ៗផ្សេងទៀតជាច្រើន ។ អាងទន្លេសាបជាប្រភពដ៏មានសក្តានុពលសម្រាប់ផ្តល់ទឹកប្រើប្រាស់ និងវារីអគ្គិសនី ។ សព្វថ្ងៃនេះធនធានដី ទឹក និងជីវសាស្ត្រនៃបឹងទន្លេសាបបានផ្តល់ផលប្រយោជន៍ដល់ប្រជាជនប្រហែល ៤០% ក្នុងខេត្តទាំង ៦ ស្ថិតនៅជុំវិញបឹងទន្លេសាបព្រមទាំងផ្តល់សន្តិសុខស្បៀង និងការផ្គត់ផ្គង់ជីវភាពសម្រាប់ប្រជាជនកម្ពុជាទូទាំងប្រទេស ។ ជាមួយគ្នានេះដែរ អាងទន្លេសាបបានផ្តល់ទីជំរកដល់ប្រជាជនប្រមាណ ៥លាន នាក់ដែលភាគច្រើនសុទ្ធតែជាអ្នកទាញផលប្រយោជន៍ដោយផ្ទាល់ ពីធនធានធម្មជាតិនៅទីនោះ ។ ក្នុងនោះមានប្រជាជនប្រមាណជាងពាក់កណ្តាលរស់នៅពីងផ្នែកលើបឹងទន្លេសាបនិងតំបន់ដីសើមជុំវិញបឹង ។

ប្រជាកសិករមួយចំនួនដាំស្រូវឡើងទឹកនៅតាមទំនាបបឹងទន្លេសាប និងដាំស្រូវប្រដេញទឹកនៅរដូវទឹកស្រក ។ ព្រមជាមួយនេះបន្ទាប់ពីដំណាំស្រូវ ត្រីទឹកសាបនៃបឹងទន្លេសាបគឺជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់បំផុត សម្រាប់ការផ្គត់ផ្គង់ម្ហូបអាហាររបស់ប្រជាជនកម្ពុជា ។

ដោយទទួលស្គាល់ពីសារៈសំខាន់ នៃអត្ថប្រយោជន៍ខាងផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច និងបរិស្ថាន ចំពោះប្រទេសជាតិ និងប្រជាជនកម្ពុជា ដូចដែលខ្ញុំបានលើកឡើងខាងលើ បឹងទន្លេសាបត្រូវបានកំណត់ដោយព្រះរាជក្រឹត្យនៅខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ថាជា **តំបន់ការពារការប្រើប្រាស់ចម្រុះ (Multi-Use Protected Area)** ។ លើសពីនេះទៀតនៅខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៧ បឹងទន្លេសាបត្រូវបានទទួលស្គាល់ថា ជាតំបន់ **ជីវមណ្ឌលបម្រុង** តាមរយៈកម្មវិធី **មនុស្សនិងជីវមណ្ឌល** របស់អង្គការយូនេស្កូ (UNESCO) ។

ទន្ទឹមនឹងនេះ ទោះបីជាមានគំនិតផ្តួចផ្តើមទាំងនេះក៏ដោយ ក៏ការគ្រប់គ្រង **ជីវមណ្ឌលបម្រុងបឹងទន្លេសាប** នៅតែមានបញ្ហាប្រឈមសម្រាប់កម្ពុជា ។ កិច្ចការនេះតម្រូវអោយមានការអនុវត្តន៍ជាជំហានៗ និងមានការគាំទ្រពីសហគមន៍ទាំងអស់ដែលរស់នៅតំបន់អាងទន្លេសាប និង ដែលពឹងអាស្រ័យក្នុងផងដែរ ទៅនឹងផលិតផល និងសេវាកម្ម ដែលកើតមាននៅតំបន់ដ៏មានសារៈសំខាន់នេះ ។ ជាមួយនេះដែរ ការគ្រប់គ្រងទឹកក្នុងទន្លេមេគង្គទាំងក្នុង និងក្រៅវិសាលភាពរបស់ប្រទេសកម្ពុជាក៏ជាកត្តាសំខាន់មួយផងដែរសម្រាប់អត្ថិភាពយូរអង្វែងនៃបឹងទន្លេសាប ។ នៅប្រទេសកម្ពុជា យើងបានស្ទើរឡើងនូវសេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីទឹក ដើម្បីគ្រប់គ្រង និង ប្រើប្រាស់ទឹកឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ។ ច្បាប់ស្តីអំពីទឹកត្រូវបានអនុម័តដោយទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី និងបញ្ជូនទៅរដ្ឋសភាដើម្បីពិចារណា និងអនុម័ត ។

ប្រាកដណាស់ថា កិច្ចការទាំងអស់នេះជាការប្តេជ្ញាចិត្តយ៉ាងមុតមាំរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ទាំងផ្នែកនយោបាយ និងស្ថាប័ន ចំពោះបុព្វហេតុការពារបឹងទន្លេសាប។ យើងនឹងបន្តខិតខំប្រឹងប្រែងធ្វើការឱ្យបានសម្រេច ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ ប្រជាជនកម្ពុជា ទាំងអស់ ជាពិសេសអ្នកក្រីក្រ និងការថែរក្សាបរិស្ថាន។

-ឯកឧត្តម លោកជំទាវ អស់លោក លោកស្រី

សម្ភាពនៃកំណើនប្រជាជន វិសមភាពនៃសិទ្ធិទទួលបាន និងភាពក្រីក្ររបស់ប្រជាជន ដែលពឹងផ្អែកលើធនធានទាំងនេះ ធ្វើអោយប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីបឹងទន្លេសាបស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពគ្រោះថ្នាក់យ៉ាងខ្លាំង។ ប្រការនេះ ធ្វើអោយបឹងទន្លេសាបប្រឈម នឹងគ្រោះគំរាមនៃការធ្វើអាជីវកម្មហូសកម្រិត ហើយប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីបឹងទន្លេសាបបានជួបប្រទះនឹងភាពងាយរងការបំផ្លិចបំផ្លាញ។ ជាការពិត ប្រសិនបើបញ្ហានេះមិនត្រូវបានដោះស្រាយទាន់ពេលវេលានោះ កម្ពុជាអាចនឹងប្រឈមមុខចំពោះមហន្តរាយបរិស្ថាន យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ។

ជាមួយគ្នានេះដែរ មានកត្តាជាច្រើនដែលចូលរួមចំណែកក្នុងការគំរាមចំពោះបរិស្ថាន។ ក្នុងនោះកំណើនប្រជាជននៅតាម ដងទន្លេនៅតែបន្តកើនឡើងឥតឈប់ឈរ។ កំណើននេះបណ្តាលមកពីការកើនឡើងចំនួនប្រជាជននៅតំបន់នោះស្រាប់ផង និងការ ហូរចូលប្រជាជនពីតំបន់ផ្សេងទៀតនៃបណ្តាខេត្តដទៃរបស់ប្រទេសផង។ ចលនាផ្លាស់ប្តូរប្រជាជននេះ គឺដើម្បីស្វែងរកមុខរបរចិញ្ចឹម ជីវិត ដែលប្រការនេះបានក្លាយជាទម្ងន់មួយថែមទៀត ទៅលើការប្រើប្រាស់ធនធានបឹងទន្លេសាប។ ការគំរាមជាចម្បងដល់ បឹងទន្លេសាប រួមមានការធ្វើអាជីវកម្មហូសហេតុលើធនធានជលផល និងធនធានសត្វព្រៃ ការប្រែក្លាយតំបន់ព្រៃលិចទឹកទៅជា ផ្ទៃដីកសិកម្ម ការទន្ទ្រានយកដីនៅក្នុងតំបន់លិចទឹក ការកាប់ឈើធ្វើជាអុសពិព្រៃលិចទឹក និងការនេសាទខុសច្បាប់។ ការបាត់បង់ តំបន់ព្រៃលិចទឹកជះឥទ្ធិពលធ្ងន់ធ្ងរដល់ផលនេសាទ ដោយសារការទន្ទ្រានយកដីក្នុងគោលបំណងធ្វើកសិកម្ម ក្នុងទ្រង់ទ្រាយតូច និង ទ្រង់ទ្រាយធំ និងការកាប់ឈើធ្វើអុស ពីព្រោះធនធានថាមពលមានកម្រិត។

ទន្ទឹមនឹងនេះ ការធ្លាក់ចុះយ៉ាងលឿននៃធនធានធម្មជាតិនៅក្នុងអាងទន្លេសាប បណ្តាលឱ្យភាពក្រីក្រនៅតំបន់នោះមានកំរិត ខ្ពស់ ព្រមទាំងដាក់សំពាធទៅលើធនធាននៃបឹងទន្លេសាប។ លើសពីនេះទៅទៀត ការកើនឡើងនូវការប្រើប្រាស់ដី និងថ្នាំសម្លាប់ សត្វល្អិតនៅតាមអាងទន្លេអាចបង្កើតនូវការបំពុលបរិស្ថានក្នុងបឹងទន្លេសាបយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ។ ការគ្រប់គ្រងទឹកនៅប្រភពទឹកខាងលើ អាចគំរាមដល់ជម្រកធម្មជាតិរបស់ពូជសត្វជាច្រើន ហើយបណ្តាលអោយមានជម្លោះក្នុងការប្រើប្រាស់ទឹកដើម្បីធ្វើវារីអគ្គិសនី ការ ប្រើប្រាស់ក្នុងស្រុក និងប្រព័ន្ធប្រឡាយទឹក។ លើសពីនេះទៅទៀត ការចាប់យកដីនៅក្នុងតំបន់ព្រៃលិចទឹក មិនថាតែនៅក្នុង គោលបំណងដើម្បីប្រើប្រាស់ទឹក កាប់ឈើ និងកាប់អុស ឬ ទន្ទ្រានព្រៃ ដើម្បីធ្វើកសិកម្ម ប្រការទាំងអស់នេះ នឹងបំផ្លាញដល់ស្ថិរភាព នៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី និងបង្កឱ្យមានការហូរច្រោះដី ការខូចគុណភាពដី បាត់បង់ដីល្បាប់ ទឹកជំនន់ និងល្អក់ប្រភពទឹកនៅ ខាងក្រោម។

កត្តាដែលគ្រោះថ្នាក់បំផុតចំពោះបរិស្ថាន គឺការកាប់ទន្ទ្រានព្រៃលើនៃព្រៃលិចទឹក ដើម្បីធ្វើស្រែក្នុងទ្រង់ទ្រាយធំ។ ខ្ញុំសូម អំពាវនាវដល់អាជ្ញាធរដែនដី និងសហគមន៍មូលដ្ឋាន សូមចាត់វិធានការជាបន្ទាន់ ដើម្បីប្រឆាំងនឹងទង្វើរដឹមហន្តរាយនេះ និងរាយការណ៍ដោយ ផ្ទាល់មកខ្ញុំ ដើម្បីចាត់វិធានការឱ្យទាន់ពេលវេលា និងមានប្រសិទ្ធភាព។

វាជាការពិតណាស់ដែលថា រាល់ការរំខានដល់ជលវិទ្យានៃបឹង អាចមានផលអាក្រក់ដល់ជលផល។ ការសិក្សាជាច្រើន បានបង្ហាញថា កម្រិតខ្ពស់បំផុត និងជលផលនេសាទក្នុងបឹងទន្លេសាបមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធ។ ប្រការនេះមានន័យថា ផែនការ

អភិវឌ្ឍន៍បឹងទន្លេសាបត្រូវតែធ្វើឡើងដោយ **អភិក្រមសមាហរណកម្មគ្រប់ដណ្តប់អាងទន្លេ** (integrated basin wide approach) ទាំងមូល ។ ក៏ប៉ុន្តែកិច្ចប្រឹងប្រែងដើម្បីស្រោចស្រង់បឹងទន្លេសាប និងអភិរក្សវាជាសម្បត្តិជាតិ ក៏ដូចជាសម្បត្តិពិភពលោក គួរតែត្រូវបានពង្រីកឱ្យលើសពីព្រំដែនកម្ពុជា។ នៅក្រៅកម្ពុជា កត្តាដែលសំខាន់ដែលគំរាមដល់ទន្លេសាប គឺការកើនឡើងនូវផលប៉ះពាល់ក្នុងការកសាងនូវរចនាសម្ព័ន្ធនៃជលវិទ្យាក្នុងអាងទន្លេមេគង្គ ។

ដោយមើលឃើញនូវបញ្ហាបរិស្ថាន និងការកើនឡើងនូវជម្លោះលើការប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិ ខ្ញុំបានលើកឡើងនូវគំនិតផ្តួចផ្តើមស្តីពីកំណែទម្រង់វិស័យជលផល ។ ជាក់ស្តែងក្នុងឆ្នាំ២០០០ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានសំរេចចិត្តផ្ទេរសិទ្ធិក្នុងការគ្រប់គ្រងឡូត៍នេសាទពិស័យឯកជនទៅគ្រួសារ ។ ជាលទ្ធផល ៥៦% (ប្រមាណ ៥០០.០០០ហិចតា) នៃតំបន់អតីតឡូត៍នេសាទ ដែលបានធ្វើអាជីវកម្មដោយវិស័យឯកជនត្រូវបានប្រគល់ទៅសហគមន៍មូលដ្ឋានជាអ្នកគ្រប់គ្រងទៅវិញ ។ កំណែទម្រង់នេះ គឺមានបំណងផ្តល់នូវលទ្ធភាពឱ្យសហគមន៍ក្រីក្រមានសិទ្ធិក្នុងការប្រើប្រាស់ និងទទួលខុសត្រូវលើការគ្រប់គ្រងផលនេសាទ និងព្រៃលិចទឹកក្នុងប្រទេសរួមទាំងបឹងទន្លេសាបដើម្បីលើកកម្ពស់កាតព្វកិច្ចក្នុងការចិញ្ចឹមជីវិត និងសន្តិសុខស្បៀងអាហារ ។ កំណែទម្រង់នេះ គឺជាការសំរេចដ៏ធំមួយក្នុងការផ្តល់អំណាចទៅអោយសហគមន៍នៅក្នុងអាងទន្លេសាប និង ផ្តល់ ឱ្យពួកគេនូវធនធានដើម្បីលើកកម្ពស់ចំណូល និងរបរចិញ្ចឹមជីវិត ។ ជាលទ្ធផលនៃកំណែទម្រង់នេះ សហគមន៍មូលដ្ឋានមានសិទ្ធិបន្ថែមទៀតក្នុងការទទួលបានធនធានជលផល ។ សហគមន៍អ្នកនេសាទចំនួន១៧៥ ត្រូវបានបង្កើតឡើង ដើម្បីជំរុញការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិផ្នែកលើសហគមន៍ ។ វាជាការជឿជាក់យ៉ាងមុតមាំរបស់យើងដែលថា ការគ្រប់គ្រងសហគមន៍ជាមួយនឹងការគាំទ្រផ្នែកស្ថាប័ន និងហិរញ្ញវត្ថុយ៉ាងសមរម្យអាចជួយ ឱ្យសម្រេចនូវការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ និងបរិស្ថានប្រកបដោយសមធម៌ ។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ កំណែទម្រង់នេះមិនអាចដោះស្រាយនូវជម្លោះក្នុងតំបន់ទាំងស្រុងនោះទេ មានបញ្ហាជាច្រើនទៀតដែលចាំបាច់ត្រូវដោះស្រាយ ដើម្បីជួយសហគមន៍ឱ្យរួចផុតពីភាពក្រីក្រនិងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិឱ្យសមស្របទៅនឹងការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព ។ បញ្ហាចម្បង គឺការផ្តល់ឱ្យសហគមន៍នូវអំណាច ដើម្បីគ្រប់គ្រងដោយខ្លួនឯង ។

ខ្ញុំមានមោទនភាពចំពោះសមិទ្ធផលរបស់ប្រជាជនកម្ពុជាដែលរស់នៅតាមដងទន្លេសាប ជាពិសេសចំពោះអ្នកដែលរួមចំណែកជាមួយនឹងរដ្ឋបាលមូលដ្ឋានក្នុងការគ្រប់គ្រងនេសាទ ។ ថ្វីបើសកម្មភាពក្នុងការគ្រប់គ្រងបច្ចេកទេស និងចំណេះដឹងរបស់ពួកគាត់នៅមានកម្រិត ពួកគាត់មានបំណងចង់ចូលរួម និងរៀនសូត្រ ។ យើងបានបែងចែកនូវតំបន់ឡូត៍នេសាទធំៗ ជូនដល់សហគមន៍នេសាទដើម្បីឱ្យសហគមន៍ក្រីក្រទទួលបាននូវផលប្រយោជន៍បន្ថែមទៀតក្រៅពីការនេសាទ ។ ការការពារ និងគ្រប់គ្រងជលផល ព្រៃលិចទឹក និងសត្វព្រៃទាំងអស់បានក្លាយទៅជាកិច្ចការមួយរបស់សហគមន៍ ។ ខ្ញុំក៏សូមកោតសរសើរចំពោះមន្ត្រីជលផលរបស់យើង ដែលបានធ្វើការយ៉ាងស្រាក់ស្រាំ ដើម្បីរៀបចំនូវសហគមន៍នេសាទ ទោះបីជាទស្សនៈ និងការអនុវត្តន៍អភិបាលកិច្ចមូលដ្ឋាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានរបស់សហគមន៍ ជាគំនិតថ្មីស្រឡាញ់ចំពោះពួកគាត់ភាគច្រើន ។ ជារួម យើងបានសំរេចនូវការរីកចំរើនគួរឱ្យកត់សម្គាល់ និងបានទទួលការចូលរួមពីសហគមន៍មូលដ្ឋាន ក្នុងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ និងការការពារបរិស្ថាន ។

-ឯកឧត្តម លោកជំទាវ លោក និង លោកស្រី

ខ្ញុំសូមគូសបញ្ជាក់ជាថ្មីម្តងទៀតថា ដោយសារមានបញ្ហាដ៏សំបាក ក្នុងការសម្របសម្រួលលើការទាមទារធនធានពីសំណាក់ស្រទាប់មនុស្សផ្សេងៗនៅក្នុងសង្គម ការអភិវឌ្ឍន៍បឹងទន្លេសាបគឺត្រូវរៀបចំផែនការ និងដាក់ឱ្យដំណើរការអនុវត្តន៍តាម **អភិក្រមសមាហរណកម្មគ្រប់ដណ្តប់អាងទន្លេ** ។ ក្នុងន័យនេះ ខ្ញុំសូមកោតសរសើរចំពោះ **គំនិតផ្តួចផ្តើមទន្លេសាប** ដែលបានរៀបចំឡើង

ដោយធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី ហើយបានអនុម័តដោយរាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងឆ្នាំ ២០០៣ ដែលបានផ្តល់នូវក្របខ័ណ្ឌការងារ សម្រាប់ការ គ្រប់គ្រងអាងទន្លេសាបទូលំទូលាយ ស្របតាម **យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ** របស់រាជរដ្ឋាភិបាលដើម្បីកំណើនសេដ្ឋកិច្ច ការងារ សមធម៌ និង ប្រសិទ្ធភាព។ **ការផ្តួចផ្តើមបឹងទន្លេសាប** បានបង្កើតនូវមូលដ្ឋានក្នុងការកំណត់អាទិភាព និងជំនួយផែនការក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ ទន្លេសាប សម្រាប់ ៥-១០ ឆ្នាំខាងមុខទៀត។ មូលហេតុនេះហើយ ដែល **គំនិតផ្តួចផ្តើមទន្លេសាប** គឺជាទណ្ឌិករណ៍ដ៏ប្រសើរ សម្រាប់បង្ហាញពីការអភិវឌ្ឍន៍ នូវយុទ្ធសាស្ត្របែបវិស័យក្របដណ្តប់ (Sector wide approach) ។

ក្នុងផ្នែកមួយនៃ**គំនិតផ្តួចផ្តើមបឹងទន្លេសាប** យុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍អាងបឹងទន្លេសាប ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយមានការចូល រួមសហការពីបណ្តារដ្ឋាភិបាលនានា ក្រោមរូបភាពជាកម្ចីជំនួយ និងតំរោងជំនួយបច្ចេកទេស។ ក្រៅពីធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី ក៏មានអ្នកផ្តល់ជំនួយទ្វេភាគី និងពហុភាគីពាក់ព័ន្ធនឹងការអភិវឌ្ឍន៍អាងបឹងទន្លេសាប ដូចជា **អាអេហ្វដេ (AFD) អូសអេដ (AusAid, ប្រទេសប៊ែលហ្ស៊ិក ដានីដា (DANIDA) សហភាពអឺរ៉ុប (EU) អង្គការហ្វាវ (FAO) ជីអិហ្វហ្វ (GEF) ជីអិហ្វត (GTZ) អាយអេហ្វ-អេឌី (IFAD) ប្រទេសហូឡង់ ធនាគារពិភពលោក និង យូអិនធីភី UNDP** រួមទាំងបណ្តាអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលជាច្រើនទៀត ។ ក្នុងនាមប្រជាជន និងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណ ដល់បណ្តាដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ខាងលើ ដែលបានឧបត្ថម្ភគាំទ្រ ដល់កម្ពុជាក្នុងការថែរក្សាប្រព័ន្ធដីវចម្រុះបឹងទន្លេសាប ។

ព្រមជាមួយនេះ គួរកត់សម្គាល់ថា **គំនិតផ្តួចផ្តើមបឹងទន្លេសាប** ត្រូវបានបង្កើតឡើង ដោយផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើ ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្ររបស់ប្រជាជន ដែលអាស្រ័យតាមដងទន្លេសាប តាមរយៈយុទ្ធសាស្ត្រគាំពារជនក្រីក្រ និងការអភិវឌ្ឍន៍ សេដ្ឋកិច្ចឱ្យបានប្រកបដោយចីរភាព។ ជាក់ស្តែង គ្រាន់តែក្នុងកំឡុងពេល ៣ ឆ្នាំ ប៉ុណ្ណោះ **គំនិតផ្តួចផ្តើមបឹងទន្លេសាប** បានអភិវឌ្ឍន៍ យ៉ាងទូលំទូលាយសរុបទាំងកម្មវិធីប្រាក់កម្ចី ប្រាក់ជំនួយ និងគម្រោងជំនួយបច្ចេកទេសមានទឹកប្រាក់ប្រមាណជា ១៣០ លានដុល្លារ ដែលបានផ្តល់ឱ្យដោយធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី និងដៃគូហិរញ្ញប្បទានផ្សេងៗទៀត។ ទន្ទឹមនឹងនោះ គម្រោងទឹកប្រាក់ ៥៥ លានដុល្លារ ផ្សេងទៀតពីធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី ជាមួយហិរញ្ញប្បទានពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ផ្សេងទៀត និងត្រូវប្រើប្រាស់ដើម្បីការអភិវឌ្ឍន៍ និងការ អនុវត្តន៍អភិក្រមគ្របដណ្តប់សំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ និងគ្រប់គ្រងអាងទន្លេសាប ដើម្បីជួយអោយប្រជាជនចាកផុតពីភាពក្រីក្រ និងបង្កើតជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ និងអនុវត្តន៍អភិក្រមគ្របដណ្តប់បឹងទន្លេសាប ។

- ឯកឧត្តម លោកជំទាវ អស់លោក លោកស្រី

ការទទួលបានផលពីការផ្តួចផ្តើម សម្រាប់បឹងទន្លេសាបគួរឱ្យមានមោទនភាព ប៉ុន្តែសមរម្យនៅមិនទាន់ទទួលបានជោគជ័យនៅ ឡើយទេ។ មានការងារជាច្រើនដែលត្រូវសម្រេចឱ្យបាន ដើម្បីធានាដល់ការអភិវឌ្ឍន៍ អាងបឹងទន្លេសាបប្រកបដោយចីរភាព។ ក្នុង ស្មារតីនេះ យើងត្រូវបន្តអនុវត្តដូចតទៅ:

- ទី១: ការបង្កើននូវការចែករំលែកគម្រោងនៅតាមថ្នាក់សហគមន៍ តាមរយៈការចូលរួមកិច្ចសហការជាមួយសហគមន៍ ក្នុងការផ្តល់ មូលធនឥណទាន បច្ចេកវិជ្ជា ទីផ្សារ និងការលើកកម្ពស់ការសម្របសម្រួលរវាងភ្នាក់ងាររដ្ឋ និងសហគមន៍មូលដ្ឋាន
- ទី២: ការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវប្រសិទ្ធភាពនៃការសម្របសម្រួលកម្មវិធីនៅថ្នាក់ជាតិ ក្នុងចំណោមភាគីពាក់ព័ន្ធ រួមទាំងក្រសួង ស្ថាប័នរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល សហគមន៍អន្តរជាតិ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល
- ទី៣: ការជំរុញឱ្យកាន់តែខ្លាំងក្លាលើបទបញ្ញត្តិស្តីពីការប្រើប្រាស់ និងទាញយកផលពីការអភិវឌ្ឍន៍ ដោយផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើការផ្តល់ភាពម្ចាស់ការនៅថ្នាក់សហគមន៍

ទី៤: ជំរុញការរៀបចំផែនការសកម្មភាពសម្រាប់គ្រប់គ្រងអាងទន្លេ និងការអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ រួមទាំងការកំណត់នូវ គោលបំណង និងគោលដៅរយៈពេលមធ្យម និងរយៈពេលវែង ព្រមទាំងការផ្តល់ធនធានហិរញ្ញវត្ថុ និងធនធានមនុស្សគ្រប់ ភាគីពាក់ព័ន្ធ

ទី៥: ធ្វើសមាហរណកម្ម **ការផ្តួចផ្តើមបឹងទន្លេសាប** ជាមួយគម្រោងវិមជ្ឈការ និងសហវិមជ្ឈការ ដោយកំណត់កម្មវិធី និងការអនុវត្តន៍ច្បាស់លាស់ ។

ដោយសារនេះជាការអន្តរាគមន៍ទៅលើប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដ៏ធំ និងគ្របដណ្តប់លើគ្រប់វិស័យ **គំនិតផ្តួចផ្តើមបឹងទន្លេសាប** តម្រូវឱ្យមានការរៀបចំប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព មានការទទួលខុសត្រូវ និងមានគណនេយ្យភាព ដែលជាប្រការអាចកៀរគរការ គាំទ្រពីក្រសួងទាំងអស់ និងដៃគូអភិវឌ្ឍនានា ។ នៅក្នុងន័យនេះ ខ្ញុំសូមស្នើឱ្យវេទិការនេះ ពិភាក្សាលើលទ្ធភាពបង្កើត **"អាជ្ញាធរ ទន្លេសាប" ឬ ឧត្តមក្រុមប្រឹក្សាទន្លេសាប** នៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលដោយផ្ទាល់ ។

នៅទីបញ្ចប់ ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះសហគមន៍អន្តរជាតិ ជាពិសេសធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី ចំពោះ ជំនួយដល់អាងបឹងទន្លេសាប ។ រាជរដ្ឋាភិបាល និងប្រជាជនកម្ពុជាប្តេជ្ញាចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងកិច្ចសហការនេះរវាងសប្តាហ៍ខែឆ្នាំ ខាងមុខ ។ យើងទន្ទឹងរង់ចាំសហការជាមួយធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី និងដៃគូ អភិវឌ្ឍន៍ដទៃទៀត ដើម្បីប្រែក្លាយប្រាក់កម្ចី និងជំនួយឱ្យកាន់តែមានផលិតភាពនិងប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ដើម្បីពង្រឹងកំណើន និងការសម្រេចបានការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព នៅជនបទ ។

ចុងបញ្ចប់ ខ្ញុំសូមជូនពរអោយវេទិការជាតិនេះទទួលបានជោគជ័យ និងសូមជូនពរសុខភាពល្អ និងជ័យជំនះក្នុងការអនុវត្តន៍ គម្រោង និងកម្មវិធីនៃ **ការផ្តួចផ្តើមបឹងទន្លេសាប** ។

ខ្ញុំសូមអរគុណចំពោះការយកចិត្តទុកដាក់ស្តាប់